

«Un passeig pels núvols»: cinema de mel i sucre

Joan Obrador

A la fi un «cineasta hispano» sembla haver triomfat a Hollywood, i no vull dir que l'Acadèmia ja li hagi concedit qualcuna de les seves apreciades estatuetses —tal vegada enguany ho aconseguirà—, sinó que ha estat capaç de comercialitzar el seu producte dins l'«exigent» mercat nord-americà. El preu a pagar no ha estat baix. Si *Como agua para chocolate* fou una pel·lícula plena d'encant, hereva directa d'un cert corrent de cinema mexicà que enfonsa les seves arrels en el període mexicà de Luis Buñuel, i que a més recollia el simbolisme del «realismo mágico» sud-americà; Alfonso Arau, a *Un paseo por las nubes* ha fet una concessió darrera de l'atra cercant la comercialitat del seu producte. Per això, el protagonista no podia ser d'altre que un heroi de la Segona Guerra Mundial, de quan els EUA varen salvar el món. Aquest heroi, absolutament bo i idealista, pobre d'ell, es va criar a l'orfenat. El soldat, durant el seu retorn a casa, es troba amb Ella repetidament; fins que la salvarà d'una possible agressió sexual d'uns indesitjables dins l'autobús. Així, el xofer no vol de cap manera baralles al seu vehicle, el pobre soldadet es veurà al terra, a la vorera de la carretera. Caminant es trobarà novament amb Ella, aquesta vegada asseguda damunt de la maleta i plorant. «Mon pare em matarà!». Perquè ella no és òrfena, ben al contrari, és filla d'una important família mexicano-nord-americana, amb profundes arrels, i dedicada des de l'antiguitat a l'art de la viticultura. «Per què?». «Perquè estic embarassada i ell m'ha deixat». Els sanglots i l'angelical rostre d'Aitana Sánchez-Gijón, desfet per la tristor,

demanen l'auxili del soldat, i es disposa a fer la darrera heroicitat: es presentaria amb ella, es faria passar pel seu marit, i l'endemà mateix desapareixera. D'aquesta manera totes les culpes serien per l'anònim soldat, que a més de ser un «gringo» no té ni llinatge ni família reconeguda, i l'honor de la donzella restaria a recer. No sé ben bé perquè, però el personatge que

interpreta Keanu Reeves, manté un curiós paral·lelisme amb el darrer «heroi nacional»: Forrest... Forrest Gump.

En arribar a «Las Nubes», el soldat trobarà qualche cosa que sempre ha enyorat, i que sembla ser que tots el nord-americans volen tornar a descobrir: una família autènticament unida. Baldament aquesta unió s'aconsegueixi sota l'autoritat indiscutible de l'home i la submissió de la dona als capritxos del mascle, això no té importància, perquè sempre ha estat així. L'únic que té importància és la unió de la gran família patriarcal. A la vall de «Las Nubes» tots els desitjos se li faran realitat: trobarà la família que mai ha tingut, l'autèntic amor per a tota l'e-

AITANA SÁNCHEZ-GIJÓN I KEANU REEVES

ternitat i, fins i tot, el pare que no va tenir, dur però a la vegada tendre en el fons del seu cor. «Las Nubes» és el lloc on es produirà la miraculosa fusió entre el món hispà i el món anglosaxó nord-americà. La llàstima és que, tot això, no té res a veure amb el món de la realitat. De tota manera, si els agraden les pel·lícules amb bona fotografia, amb actors i actrius portentoses —Aitana es llueix i el Quinn ho fa tan bé que sembla no actuar—, que els contini una història de fades... Si els agrada el cinema de mel i sucre, veegin *Un paseo por las nubes*.

«S'han de reformar tots els rojos amb la força»

VINCENT GARDENIA A PRIMERA PLANA DE B. WILDER